

PROPERTIUS

ELEGIA V

(CĂTRE CYNTHIA)

I'adevărat, o Cynthia, că 'n gura 'ntregei Rome
Ești azi și că știu toți de-al tău netrebnic traiu ?
Aceasta meritat-am ?... Dar îți vei lua pedeapsa
Perfido, s'o sufla și pentru mine-alt vânt.
Din multele drăguțe ce 'nșeală, poate afla-voi
Și eu pe una vrând s'o fac vestită 'n vers.
Ea poate-așa sălbatic nu m'o jicni ș'o face
Ca 'n chinuri să plângi tu 'n zadar iubirea mea.
E proaspătă mânia-mi, deci ca să fug e timpul,
Căci chinul de-a trecut, se 'ntoarce-amorul iar.
Nici valurile mării un vânt de miază noapte,
Nici cel de miază-zi pe nori nu-i schimb'ășa
Cum schimbă doar o vorbă pe amantii 'n supărare :
Jos dar nedreptul jug, cât vreme-i înc'acum !...
Că scump o să mă coste, știu, dar mă cost'o noapte,
Căci chinul în amor de-l rabzi puțin, nu-i greu...
Ah, Cynthia, pe-a Junonei plăcute legămintе,
Mândria rog să-ți lași ce-atât te-o vătăma.
Cu coarnele-i lovește un taur pe al său dușman
Și oaia chiar se dă la cel ce-o va lovi.

Eu însă, depe trupul sperjur n'oi rupe haina-ți,
Nici mânios nu-ți sparg a ușii 'nchizători.
Orcât mi-ar fi necazul, nu-ți smulg a ta cosiță
Și nici n'aș îndrăzni cu pumnii să te bat.
Să facă lucruri d'astea urâte bătăranul,
Pe-al cărui cap n'au stat a iederei cununi,
Eu doar acest vers scri-voi, neșters în viața-ți toată :
„Frumoasă Cynthia e, dar ușurică-i ea“.
Și să mă crezi, disprețul oricât l'arunci pe zvonuri,
Acest vers, bine știu, te-o face să pălești !

.